

ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನು ಸಿಹಾಸನವನ್ನೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ರಹಿಮನ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರತಿರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು; ಅವನ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು.

ರಹಿಮನು ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅನೇಕ ಏತಿಕ್ಕಣಿತ್ವವೇ. ಒಂದು ಏತಿಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ, 1580ರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜಾ ಪ್ರತಾಪ ಸಿಹಾಸನನ್ನು ಸೋಲಿಗಿ ಸೇರೆಹಿಡಿಯಲು ಬೃಹತ್ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಆಕ್ರೋ ರಹಿಮನನ್ನು ಕೆಳಿಸಿದನು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ಆ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರತಾಪ್ ಮುಗ ಅಮರ ಸಿಂಹನು ರಹಿಮನು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ರಹಿಮನ ಜನಾನಾ ಸ್ತೀರ್ಯರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇವಾಡಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಸ್ತೀರ್ಯರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪ ಸಿಹಾಸನ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಆಕ್ಷೇತ್ರಿಯಿ, ಅವರನ್ನು ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಹಿಮನಿಗೆ ಬೀಳಿಸಲು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆಯೇ ರಹಿಮನ ಜನಾನಾ ಸ್ತೀರ್ಯರು ಸುವಿವಾಗಿ ರಹಿಮನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆ ಘಟನೆ ರಹಿಮನ ಮನನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು; ಮುಂದೆ ರಹಿಮ್ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತನಾಗಳು ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರಿಸಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಕಾರ, ಬಗ್ಗೆಯೆ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಹಿಮ್ ತಾನು ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಕೇವಲ ಯಾಚಕನ ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ‘ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ?’ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ರಹಿಮನ ಸಮಕಾಲೀನರಾಗಿದ್ದ ತುಳಸಿ ದಾಸ್ ಕೇಳಿದಾಗ, ರಹಿಮ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನಂತೆ:

ದೇಹಕಾರ್ಥ ಕೋಯಿ ಜೀರ್ ಹೃದ್ಯ, ಭೇಜತ್ ಸೋ ದಿನ ರ್ಯಾನ್ /
ಲೋಗ್ ಭರಮ್ ಹಮ್ ಪರ್ ಧರ್ಯ, ಯಾತೆ ನೀಚೆ ಸ್ನೇನ್ //

(ಕೊಡುವವನು ಬೇರೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದಿನ-ರಾತ್ರಿ ಕೊಡುತ್ತೆಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಅದರೆ ಜನರು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಮೆಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.)

ರಹಿಮ್ ಯಶಸ್ವಿ ಯೋಧನಾಗಿದ್ದುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕವಿ ಹಾಗೂ ಬಹು ಭಾಷಾ ವಿದ್ವಾನಿಸಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಅರೇಳಿಕ್, ಪರ್ವಿಯನ್, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಿಂದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತು. ಬಾಬರನ ನೇನಪ್ರಗಳಾದ ‘ಭಾಬರ್ನಾಮಾ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಹಿಮ್ ಪರ್ವಿಯನ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದನು; ಜ್ಯೋತಿಃಶಾಸ್ತ್ರ ದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರಿದ ಕೃತಿಗಳಿಂದರೆ: ಖೇಣ ಕೌಶಲ್ಯಂ ಮತ್ತು ದ್ವಾವಿಂಶತ್ ಯೋಗಾವಳಿ. ರಹಿಮ್ ನೊರಾರು ದೇಹಾಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ‘ಪದ’ಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣ, ರಾಮ, ಮುಂತಾದ ಪುರಾಣ ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು (ಸರಾಜ್‌ನಂತೆ) ನಿತ್ಯ-ನಡವಳಿಕಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದಿಗೂ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಹಿಮನ ದೋಹಾಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಹಿಮನು ಜನಸ್ಥಿಯ ಪದ/ದೋಹಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಕೇವಲ ಮೊದಲ ಕವನದ ಮೂಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅನುಪ್ರಾಸ ಹಾಗೂ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸರುವ, ಎಂಟು ಸಾಲುಗಳ ಈ ಭಂದೋರೂಪವನ್ನು ‘ಪದ’ ಅಥವಾ ‘ಅಷ್ಟಕ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಪದವನ್ನು ‘ಮದನಾಷ್ಟಕ’ ಎಂಬ ಭಾಗದಿಂದ ಅರಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಈ ಭಾಗದ ಪದಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಧೇಯ/ಗೋಪಿಕಾಸ್ತೀರ್ಯರ ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳು.

1. ಕೆಮಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇನಿ ಕೀ ಉನಮಾನಿ /

ಬೀಸರತ್ ನಾಹೀ ಸರೀ ಮೋ ಮನ್ ತೆ ಮುಂದುಮಂದ ಮುಸಕಾನಿ//

ಯಹ್ ದಸನ್ನಿ ದುತಿ ಚವಲಾ ಹೂತೆ ಮಹಾಪಲ್ ಚಮಕಾನಿ /